

FörsvarsdepartementetAdressater:
Se bilaga 1

Gemensamma förutsättningar för utvecklingen av totalförsvaret 2025–2030

Regeringens beslut

Regeringen beslutar att beredskapsmyndigheter enligt förordningen (2022:524) om statliga myndigheters beredskap, Försvarmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets plikt- och prövningsverk, Totalförsvarets forskningsinstitut, Försvarets radioanstalt, Försvårshögskolan och Fortifikationsverket ska bidra till att uppnå det av riksdagen beslutade övergripande målet för totalförsvaret (prop. 2024/25:34, bet. 2024/25:FöU2, rskr. 2024/25:114).

Av regeringens proposition Totalförsvaret 2025–2030 (prop. 2024/25:34) framgår att det övergripande målet för totalförsvaret ska vara att ha förmåga att försvara Sverige och vår befolkning mot väpnat angrepp, hävda vårt lands självständighet, suveränitet och territoriella integritet samt medverka till försvaret av allierade. Verksamhet inom totalförsvaret ska kunna bedrivas enskilt och tillsammans med andra, inom och utom landet och i enlighet med Sveriges åtaganden som medlem i Nato.

I den planering och de förberedelser som följer av lagen (1992:1403) om totalförsvaret och höjd beredskap och förordningen (2022:524) om statliga myndigheters beredskap ska ovanstående myndigheter utgå från de inriktande planeringsförutsättningar för utvecklingen av totalförsvaret 2025–2030 som anges nedan.

Försvarmakten och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) ges även i uppdrag att fortsatt främja och utveckla en samordnad planering inom totalförsvaret under perioden 2025–2030. Syftet är att stödja

beredskapsmyndigheterna inklusive de beredskapsmyndigheter som också har särskilda uppgifter som sektorsansvariga myndigheter respektive civilområdesansvariga länsstyrelser samt myndigheter inom det militära försvaret i deras planering och förberedelser för att nå det övergripandet målet för totalförsvaret. Den närmare innebörden av uppdraget framgår nedan.

Detta beslut ersätter regeringens beslut den 17 december 2020 om Inriktning för en sammanhängande planering för totalförsvaret (Fö nr 29).

Närmare om inriktande planeringsförutsättningar för utveckling av totalförsvaret 2025–2030

De inriktande planeringsförutsättningarna utgår i huvudsak från centrala delar av regeringens proposition Totalförsvaret 2025–2030 (prop. 2024/25:34).

Det väpnade angreppet är dimensionerande

Det finns en bred och alltmer komplex hotbild mot Sverige och svenska intressen, samt ökade risker för svensk säkerhet. Hoten omfattar bland annat otillbörlig informationspåverkan, cyberangrepp, illegal underrättelseinhämtning, terrorism och sabotage samt utnyttjande av ekonomiska beroenden. Aktiviteterna kan vara en del i krigsförberedelser, men utförs i väsentligt högre utsträckning lågintensivt i fredstid och är därmed något som samhället måste kunna hantera även utan särskilda beslut om höjd beredskap och med både civila och militära medel.

Ett väpnat angrepp mot Sverige eller våra allierade kan inte uteslutas. Det kan inte uteslutas att militära maktmedel eller hot om sådana kan komma att användas mot Sverige eller våra allierade. Militära operationer mot Sverige kan syfta till att besätta svenskt territorium för ryska militära syften och hindra att Natos samlade motåtgärder får tillgång till svenskt territorium. En större konflikt kan inledas med ett angrepp på Sverige. Ett angrepp kan också syfta till att förhindra Sverige att lösa sina uppgifter som allierad.

I krig kan delar av det svenska territoriet komma att drabbas av intensiv stridsverksamhet med stora konsekvenser lokalt och regionalt. Ett väpnat angrepp kan komma att inledas med en förbekämpning av militära basområden, ledningsnoder, transport- och energisystem och annan kritisk infrastruktur. Det kan också rikta sig mot rent civila objekt i syfte att

försvaga bland annat försvarsviljan. Civilbefolkningen kan ses som legitima mål. Motståndarens bekämpning kan genomföras med kryssningsrobotar, ballistiska robotar, bombflyg, attackflyg, cyberattacker och genom sabotage. Bekämpningen kan i varierande intensitet fortgå även efter den inledande förbekämpningen. Nyckelpersonal kan komma att likvideras i hela samhället. Påverkansoperationer för att störa vår förmåga att fatta beslut och försvaga vår försvarsvilja kommer att vara en del i krigföringen. I direkt anslutning till förbekämpningen kan viktiga områden besättas för gruppering av långräckviddiga bekämpningssystem. Områden kan också besättas för att fördröja och förhindra motåtgärder från Nato och för att bryta vår motståndskraft. Överraskning och vilseledning kan förväntas vara en viktig del i operationen. Angriparens ambitionsnivå vad gäller ett angrepp mot svenskt territorium styrs av bland annat tillgängliga militära resurser, bedömning av försvarets styrka, möjligheten att utnyttja överraskning och vilseledning, effekten av hybridaktiviteter, möjliga motåtgärder från svensk sida samt den egna benägenheten till risktagning.

Säkerhetspolitiska utgångspunkter

Säkerhetsläget kan snabbt försämrats ytterligare.

Säkerhetsläget såväl i Sveriges närområde som globalt präglas av instabilitet och oförutsägbarhet. Allvaret i det allmänna säkerhetspolitiska läget har skärpts ytterligare. Ett antal osäkerhetsfaktorer, enskilda eller samlade, innebär en förhöjd risk för att det säkerhetspolitiska läget snabbt kan försämrats ytterligare med allvarliga konsekvenser för Europas och Sveriges säkerhet.

Nato är Sveriges viktigaste försvarspolitiska arena samtidigt som EU är Sveriges viktigaste utrikespolitiska arena.

Sverige ska vara en trovärdig, pålitlig och solidarisk allierad i Nato. Sveriges försvarsförmåga utgör en del av alliansens kollektiva försvar och bidrar till säkerheten såväl i närområdet som i hela det euroatlantiska området. I Natos avskräckning och försvar ingår även civila aktörers åtgärder och beredskap för att stärka alliansens motståndskraft. Sverige ska som allierad bidra till att öka Natos samlade försvarsförmåga.

I det försämrade säkerhetspolitiska läget har EU:s utrikes-, säkerhets- och försvarspolitiska betydelse för Sverige ökat. Sverige ska tillhöra kärnan av de

medlemsstater som driver och utvecklar EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Samarbeten med allierade såsom våra nordiska och baltiska grannländer, USA och Storbritannien är av särskild vikt för Sveriges säkerhet.

En stark transatlantisk länk är avgörande för Europas säkerhet. Det bilaterala samarbetet med USA är grundläggande för försvaret av Sverige, uppbyggnaden av svensk militär förmåga och interoperabilitet, liksom för svensk försvarsforskning, försvarsteknologi och försvarsindustri.

Sveriges försvarssamarbete med Finland utgör alltså en tyngdpunkt i svensk försvars- och säkerhetspolitik.

Det nordiska försvarssamarbetet är ett samarbete mellan allierade. Det skapar förutsättningar för ett djupare och närmare nordiskt säkerhets- och försvarspolitiskt samarbete, som inkluderar gemensam operationsplanering och gränsöverskridande operativ verksamhet under hela konfliktskalan från fred till krig.

Sverige ska även verka för genomförandet av FN:s säkerhetsrådsresolutioner om kvinnor, fred och säkerhet i det nationella och internationella arbetet.

Sverige kommer att stödja Ukrainas kamp så länge som det krävs.

Stödet till Ukraina utgör en central del av svensk säkerhets- och försvarspolitik. Tillsammans med tillväxten av förmågan inom totalförsvaret och Sveriges medlemskap i Nato är den viktigaste investeringen i vår framtida stabilitet och säkerhet att Ryssland inte når sina mål med sitt anfällskrig mot Ukraina.

Sveriges arbete med avskräckning och försvar

Det väpnade angreppet är dimensionerande för totalförsvaret. Det militära och civila försvarets viktigaste funktion är att tillsammans med övriga allierade kunna möta väpnade angrepp riktade mot Sverige och andra allierade.

Ett väpnat angrepp ska kunna mötas även om det genomförs överraskande. För en eventuell angripare ska nackdelarna med krigshandlingar mot Sverige och allierade framstå som större än fördelarna. En förutsättning för att

kunna förebygga, möta och i övrigt hantera ett väpnat angrepp är att det militära försvaret, som en del av Nato, vidtar de förberedelser och har de resurser som behövs för att kunna verkställa beslut om beredskapshöjningar och genomföra verksamheten uthålligt.

Att bidra till det militära försvarets förmåga vid höjd beredskap och då ytterst krig är en prioriterad uppgift för verksamheterna inom det civila försvaret. Verksamheterna inom det civila försvaret bör vid höjd beredskap och då ytterst krig i varje situation fokuseras på att stödja det militära försvaret på det sätt som är mest ändamålsenligt för att stödja totalförsvarets samlade krigsinsats. Alla beredskapsmyndigheter, kommuner och regioner har en viktig roll i detta. I händelse av krig ska civilbefolkningen skyddas. Det civila försvaret behöver ha förmåga att bereda skydd, rädda nödlidande och ombesörja vård. Skyddet av civilbefolkningen är viktigt för upprätthållandet av försvarsviljan. I krig kan det behövas att stöd till svenska och allierade militära förband hanteras samtidigt som humanitärt och annat civilt stöd tas emot för att skydda civilbefolkning och samhällets funktionalitet.

Den nationella förmågan inom totalförsvaret ska över tid, med utgångspunkt i vårt medlemskap i Nato, vara inriktad mot att försvara Sverige och allierade mot väpnade angrepp, vilket också stärker vår förmåga att hantera andra kriser. I planeringen för totalförsvaret ska de händelseutvecklingar som skulle få allvarliga konsekvenser om de inträffade tillmätas stor vikt även om det inte är den troligaste händelseutvecklingen.

Geografiska perspektiv och transportperspektiv

Det är avgörande för Sverige och Nato att upprätthålla förbindelser både öster- och västerut. Transportvägarna genom Sverige är centrala för övriga allierade i försvaret av de nordöstra medlemsländerna.

Det militära försvaret, med stöd av övriga delar av totalförsvaret, ska ha förmåga att bidra till och möjliggöra alliansens militära operationer på och utanför svenskt territorium. Den svenska förmågan att kunna stödja andra allierade på svenskt territorium är avgörande för att alliansen ska kunna verka i vår del av Europa. Sverige ska kunna upplåta territorium, bland annat genom att utgöra ett uppmarsch- och basområde för allierades mark-, sjö- och flygstridskrafter samt bistå med att försörja och transportera allierades styrkor på svenskt territorium. Genom att möjliggöra ett tidigt agerande även

i fredstid kan Sverige stärka det kollektiva försvaret och därmed Natos samlade avskräckning.

Svenska förband ur samtliga försvarsgrenar måste kunna delta i försvaret av Natos östra flank och i andra operationer i enlighet med Natos övergripande uppgifter. Sverige har alltså ett ansvar att försvara det egna mark-, luft- och sjöterritoriet. Det är avgörande för försvaret av Sverige och våra uppgifter i Nato att bland annat förbindelser inom landet och till allierade länder kan upprätthållas.

Transportvägarna genom Sverige är centrala för övriga allierade i försvaret av de nordöstra medlemsländerna. Om sjövägarna i Nordatlanten störs försvåras möjligheterna för USA och Nato att förstärka och försvara de nordliga och östliga allierade. Sjöförbindelserna till och i Östersjöområdet är också viktiga för Natos förstärkningsoperationer. Vårdlandsstödet och därmed sammanhängande logistik och underhållsresurser behöver utvecklas i nära samarbete med våra grannländer, framför allt Norge, Finland och Danmark. Vårdlandsstödet måste ses som en integrerad del i en övergripande nationell logistikmodell där staten, kommuner, regioner och näringsliv är en del i planeringen. Uppgifter inom vårdlandsstöd omfattar bland annat transporter, drivmedels- och elförsörjning, hälso- och sjukvård, elektroniska kommunikationer, livsmedel med mera

Uthållighet och förmåga till omställning

Det militära och civila försvaret, inom ramen för ett sammanhållet totalförsvaret, ska förbereda och planera för att under minst tre månader kunna möta och hantera ett krig i Europa som leder till allvarliga konsekvenser för samhällets funktionalitet.

Vid höjd beredskap ska verksamheterna inom civilt försvar ställas om utifrån de beslut som fattas och de uppgifter som aktören har inom totalförsvaret. Vissa aktörer har även uppgifter vid höjd beredskap som de inte har i fredstid. Förberedelser, planering och övning för övergång från organisation i fred till krigsorganisation är avgörande för funktionaliteten i samhället.

Vid ett plötsligt väpnat angrepp och efterföljande krigshandlingar kommer verksamheter inom det civila försvaret att snabbt behöva ställa om. Under avgörande skeden – till exempel under den inledande delen av ett angrepp – kommer regeringen ytterst behöva prioritera det civila försvarets resurser på ett sätt som i största möjliga utsträckning stödjer det militära försvaret.

Totalförsvaret bör ha en uthållighet som gör det möjligt att ställa om samhället för en längre period av allvarlig säkerhetspolitisk kris eller krig. Det innebär bland annat att viktiga delar i den svenska ekonomin kan upprätthållas, att militärt stöd till och från allierade kan säkerställas, att civilt stöd från allierade och EU kan möjliggöras samt att Nato-gemensamma operationer som inbegriper svenskt territorium kan genomföras.

Planeringsförutsättningen om minst tre månaders uthållighet ger samhället tid för omställning till krigstida förhållanden med till exempel förändrade produktionsförutsättningar och transport- och varuflöden. Därigenom skapas ökade förutsättningar för att kunna hantera en längre period av allvarlig säkerhetspolitisk kris eller krig.

En krigssituation kommer sannolikt att innebära stora begränsningar i samhällsfunktionaliteten jämfört med normalläget och kommer att kräva en stor kraftansträngning från alla invånare och hela samhället. Ambitionen i de fredstida totalförsvarfsförberedelserna ska vara att under krig upprätthålla de viktigaste samhällsfunktionerna.

Det offentliga ska inrikta sina insatser på att stödja de som själva saknar förutsättning att hantera de allvarliga störningar i samhällets funktionalitet som ett krig kan medföra.

Som medlem i EU och Nato är risken för att Sverige ska bli helt avskuret från importmöjligheter och viktiga handelsförbindelser inte överhängande och därmed inte en händelseutveckling att planera utifrån på samma sätt som exempelvis innan medlemskapet i EU. Dock behöver det tas i beaktande att det under fredstida kris, höjd beredskap och då ytterst krig finns en stor risk att transport- och försörjningskedjor blir störda.

Totalförsvaret är en angelägenhet för hela samhället

Kunskapen och förståelsen om totalförsvarets behov behöver fördjupas hos alla aktörer.

Ett krig kräver att det hos beslutsfattare i såväl offentlig som privat verksamhet finns förhållningssätt och en kultur som kan hantera de konsekvenser som ett krig kan medföra. Det är särskilt viktigt mot bakgrund av att omvärldsläget kan komma att försämrats ytterligare.

Verksamhet av vikt för totalförsvaret behöver tillmätas större betydelse än tidigare när avvägningar görs mellan olika samhällsintressen. Det är viktigt

att beredskapshänsyn tas i all samhällsplanering och helst redan i planeringsstadiet för att stärka samhällets robusthet och minimera framtida kostnader. I detta ingår att ställa krav vid offentliga upphandlingar, exempelvis gällande hur leverans av varor och tjänster kan ske under höjd beredskap.

Närmare om uppdraget till Försvarmakten och MSB att fortsatt främja och utveckla en samordnad planering inom totalförsvaret 2025–2030

Försvarmakten och MSB ges i uppdrag att fortsatt främja och utveckla en samordnad planering inom totalförsvaret under perioden 2025–2030. Syftet är att stödja beredskapsmyndigheterna inklusive de beredskapsmyndigheter som också har särskilda uppgifter som sektorsansvariga myndigheter respektive civilområdesansvariga länsstyrelser samt myndigheter inom det militära försvaret i deras planering och förberedelser för att nå det övergripande målet för totalförsvaret. Försvarmakten och MSB ska föra en löpande dialog med berörda myndigheter.

Vid genomförandet av denna del av uppdraget ska Försvarmakten och MSB särskilt bedöma hur samordningen av planeringen inom totalförsvaret behöver anpassas utifrån processer, krav och riktlinjer inom Nato samt annan omvärldsutveckling.

Försvarmakten och MSB ska under perioden i sina respektive årsredovisningar redovisa till Regeringskansliet (Försvarsdepartementet) hur genomförandet av uppdraget fortskrider och vilka åtgärder de har vidtagit för att främja och utveckla en samordnad planering inom totalförsvaret. Årsredovisningen för 2025 blir därmed det första redovisningstillfället. Senast den 1 mars 2029 ska Försvarmakten och MSB lämna en gemensam redovisning till Regeringskansliet (Försvarsdepartementet). Den redovisningen ska innehålla slutsatser av genomförandet av uppdraget och förslag om hur den samordnade planeringen fortsatt kan utvecklas. Försvarmakten och MSB ska hålla Regeringskansliet (Försvarsdepartementet) uppdaterat om genomförandet av uppdraget under hela försvarsbeslutsperioden.

Inom ramen för uppdraget ska Försvarmakten och MSB även ta fram gemensamma utgångspunkter som kan användas som stöd för beredskapsmyndigheternas planering, i linje med Handlingskraft Handlingsplan för att främja och utveckla en sammanhängande planering för totalförsvaret 2021–2025 (FM2021-1 7683:2, MSB2020-l6261-3). I denna del av uppdraget ingår

att komplettera och konkretisera regeringens närmare inriktande planeringsförutsättningar enligt ovan.

De gemensamma utgångspunkterna ska särskilt belysa dimensionerande typsituationer samt preciserade antaganden avseende möjliga händelseutvecklingar inför och vid höjd beredskap inklusive konsekvenser för samhället. För att få relevanta ingångsvärden om främst det väpnade angreppets konsekvenser för samhället ska samverkan ske med de myndigheter som enligt förordningen om statliga myndigheters beredskap är sektorsansvariga myndigheter, civilområdesansvariga länsstyrelser enligt förordningen (2022:525) om civilområdesansvariga länsstyrelser samt Myndigheten för psykologiskt försvar.

Redovisningen ska kunna användas av alla aktörer inom totalförsvaret som ett frivilligt stöd i deras totalförsvarsförberedelser och då särskilt de aktörer som inte tar del av Försvarsmaktens operationsplanering. I det fall Försvarsmakten och MSB tar fram underlag som omfattas av sekretess bör dessa kompletteras med övergripande underlag som inte omfattas av sekretess för att kunna delas med fler aktörer.

Redovisningen av de gemensamma utgångspunkterna ska redovisas till Regeringskansliet (Försvarsdepartementet) senast den 15 september 2025. I samband med redovisningen ska en kopia lämnas till beredskapsmyndigheterna och myndigheterna inom det militära försvaret.

Ärendet

Regeringen beslutade den 14 oktober 2024 om propositionen Totalförsvaret 2025–2030 (prop. 2024/25:34). Propositionen innehåller förslag om ett övergripande mål för totalförsvaret, mål för det militära respektive civila försvaret och inriktningen för Försvarsmaktens krigsorganisation. Vidare innehåller propositionen regeringens bedömning avseende den säkerhetspolitiska utvecklingen, den långsiktiga inriktningen av försvars- och säkerhetspolitiken och utvecklingen av det civila försvaret.

Riksdagen beslutade den 17 december 2024 (bet. 2024/25:FöU2, rskr. 2024/25:114) att godkänna regeringens förslag till mål för totalförsvaret.

Regeringen beslutade den 4 juli 2023 om Nationell säkerhetsstrategi (skr. 2023/24:163.) I strategin konstaterar regeringen att ett starkt totalförsvär är

en grundläggande förutsättning för att skydda och upprätthålla Sveriges säkerhet.

Regeringen har i dag även fattat beslut om inriktning för militärt försvar som gäller för verksamhet i Försvarmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets plikt- och prövningsverk, Totalförsvarets forskningsinstitut, Försvarets radioanstalt, Försvarets höghögskolan och Fortifikationsverket (Fö nr I:16) samt om inriktning för civilt försvar (Fö nr II:4).

Skälen för regeringens beslut

Av lagen (1992:1403) om totalförsvar och höjd beredskap framgår att totalförsvar är den verksamhet som behövs för att förbereda Sverige för krig. För att stärka landets försvarsförmåga kan beredskapen höjas. Höjd beredskap är antingen skärpt beredskap eller högsta beredskap. Under högsta beredskap är totalförsvar all samhällsverksamhet som då ska bedrivas. Totalförsvar består av militär verksamhet (militärt försvar) och civil verksamhet (civilt försvar).

Det militära försvarets viktigaste funktion är att tillsammans med övriga allierade kunna möta väpnade angrepp riktade mot Sverige och andra allierade. Det är Försvarmakten som, med stöd av andra aktörer, löser uppgifterna inom totalförsvarets militära del. Om Sverige direkt angrips ska det militära försvaret med stöd av det civila försvaret, tillsammans med allierade och inom ramen för Natos gemensamma operationer, försvara Sverige. Om en allierad blir angripen ska de svenska stridskrafterna med stöd av det civila försvaret, tillsammans med allierade och inom ramen för Natos gemensamma operationer, medverka till Natos samlade kollektiva försvar. Utöver Försvarmakten löser bland andra Försvarets materielverk, Totalförsvarets plikt- och prövningsverk, Totalförsvarets forskningsinstitut, Försvarets radioanstalt, Försvarets höghögskolan och Fortifikationsverket uppgifter inom det militära försvaret.

Civilt försvar är den verksamhet som statliga myndigheter, kommuner och regioner, näringsliv, frivilligorganisationer, arbetsmarknadens parter, trossamfund, enskilda individer samt förenings- och kulturliv med flera vidtar för att förbereda Sverige för krig. I fredstid utgörs verksamheten av beredskapsplanering och förmågehöjande åtgärder. Under höjd beredskap och då ytterst krig utgörs verksamheten av nödvändiga åtgärder för att upprätthålla målet för det civila försvaret.

I propositionen Totalförsvaret 2025–2030 (prop. 2024/25:34) anges att totalförsvaret ska utformas och dimensioneras för att försvara Sverige mot ett väpnat angrepp och medverka till försvaret av allierade enligt de åtaganden som följer av medlemskapet i Nato. Det inkluderar planering för att möta krigshandlingar på svenskt territorium såväl som på allierades territorium. Det svenska totalförsvarets samlade förmåga utgör därmed en del av det kollektiva försvaret inom Nato.

I propositionen framgår också att det fortsatt behövs en sammanhållen planering för totalförsvaret. Regeringen bedömer att gemensamma mål och utgångspunkter förbättrar förutsättningarna att åstadkomma en sammanhängande inriktning, planering och utveckling av totalförsvaret.

Planeringen för ett samordnat totalförsvaret, där många olika aktörer är involverade, behöver bygga på en aktörsgemensam uppfattning om den övergripande hotbilden. Det behöver även finnas en gemensam uppfattning om hur en angripare skulle kunna agera vid en säkerhetspolitisk kris eller krigssituation och samhällskonsekvenserna av ett sådant angrepp. Dessa hotbilder och konsekvensanalyser bör också kunna anpassas, bearbetas och brytas ned så att de blir användbara i planeringen inom olika geografiska områden och olika verksamheter.

Regeringen bedömer att det bör finnas ett av regeringen beslutat underlag i form av inriktande planeringsförutsättningar vilket kan utgöra grund för utveckling av förmågan inom totalförsvaret.

Enligt förordningen om statliga myndigheters beredskap ska de myndigheter som omfattas av förordningen i sin verksamhet beakta totalförsvarets krav. De inriktande planeringsförutsättningarna för utveckling av totalförsvaret kan därmed utgöra ett underlag för övriga statliga myndigheter under regeringen vilka inte omfattas av detta beslut. Det är även möjligt för kommuner, regioner och övriga aktörer inom totalförsvaret att i sin planering och förberedelse inför höjd beredskap och då ytterst krig använda de inriktande planeringsförutsättningarna.

De inriktande planeringsförutsättningarna behöver kompletteras och konkretiseras med ett stöd i form av gemensamma utgångspunkter. Försvarsmakten och MSB har centrala uppgifter i att främja och utveckla en samordnad planering inom totalförsvaret.

På regeringens vägnar

Pål Jonson

Elin Anlén Widsell

Kopia till

Myndigheten för totalförvarsanalys
Kanslierna vid de civilområdesansvariga länsstyrelserna

Bilaga 1

Affärsverket svenska kraftnät
Arbetsförmedlingen
Bolagsverket
Domstolsverket
E-hälsomyndigheten
Energimarknadsinspektionen
Finansinspektionen
Folkhälsomyndigheten
Fortifikationsverket
Försvarets materielverk
Försvarets radioanstalt
Försvvarshögskolan
Försvvarsmakten
Försäkringskassan
Kriminalvården
Kustbevakningen
Lantmäteriet
Livsmedelsverket
Luftfartsverket
Läkemedelsverket
Länsstyrelsen i Blekinge län
Länsstyrelsen i Dalarnas län
Länsstyrelsen i Gotlands län
Länsstyrelsen i Gävleborgs län
Länsstyrelsen i Hallands län
Länsstyrelsen i Jämtlands län
Länsstyrelsen i Jönköpings län
Länsstyrelsen i Kalmar län
Länsstyrelsen i Kronobergs län
Länsstyrelsen i Norrbottens län
Länsstyrelsen i Skåne län
Länsstyrelsen i Stockholms län
Länsstyrelsen i Södermanlands län
Länsstyrelsen i Uppsala län
Länsstyrelsen i Värmlands län
Länsstyrelsen i Västerbottens län
Länsstyrelsen i Västernorrlands län
Länsstyrelsen i Västmanlands län

Länsstyrelsen i Västra Götalands län
Länsstyrelsen i Örebro län
Länsstyrelsen i Östergötlands län
Migrationsverket
Myndigheten för digital förvaltning
Myndigheten för psykologiskt försvar
Myndigheten för samhällsskydd och beredskap
Naturvårdsverket
Pensionsmyndigheten
Polismyndigheten
Post- och telestyrelsen
Riksgäldskontoret
Sjöfartsverket
Skatteverket
Socialstyrelsen
Statens energimyndighet
Statens jordbruksverk
Statens servicecenter
Statens skolverk
Statens veterinärmedicinska anstalt
Strålsäkerhetsmyndigheten
Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut
Säkerhetspolisen
Totalförsvarets forskningsinstitut
Totalförsvarets plikt- och provningsverk
Trafikverket
Transportstyrelsen
Tullverket
Utbetalningsmyndigheten
Åklagarmyndigheten